

figtsmæssig, dog at det paagjældende Udvalg sammensættes paa en noget anden, til Diemedet mere passende Maade, og at der træffes Bestemmelser, der sikke, at den for Ensartetheden saa vigtige Afgang til Appel bliver effektiv.

Lovforslagets § 6 er nu i alt Bæsentligt stemmende med, hvad Udvalget, henholdsvis dets Flertal, i Fjor foreslog. En Uklarhed, som allerede fandtes i vort Endringsforslag i Fjor, anse vi det dog for nødvendigt at fjerne. Baade Medlemsbidraget og Ydelserne bør nemlig rette sig efter den Kasses Vedtægter, i hvilken den paagjældende Person begjæres optaget for en anden Kasses Regning; men efter Forslagets Redaktion af § 6, 2det Stykke, 2det Punktum er det ikke klart, at dette er Regelen ogsaa for Medlemsbidragets Vedkommende. Af Hensyn til den Forandring, vi maa ønske paa dette Punkt, foreslaa vi en forandret Redaktion af § 6, 2det Stykke, 2det Punktum.

§ Forslagets § 9 er optaget Udvalgets Forslag om Tilskudets Beregning halvt efter Medlemsbidrag, halvt efter Medlemstal. Vi anse det dog for tilstrækkeligt, at Medlemstallet bestemmes efter Gjennemsnittet af Tallene ved Aarets Begyndelse og Slutning i Stedet for at bestemme det efter Gjennemsnittet af Tallene ved hver Maanedes Begyndelse, hvorved der vil opnaas en stor Vættelse i Beregningen. Vi stille Forslag om denne Forandring og en deraf følgende Forandring i § 11.

En anden meget vigtig Forandring er der foretaget i § 9, nemlig at Tilskudet strax med det fulde Beløb skal udredes af Kommunerne, medens det efter Forslaget i Fjor i de to første Aar skulde udredes af Statskassen, og først derefter succesivt skulde overføres paa Kommunerne. Det forklæres herom i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at Forandringen staar i Forbindelse med den Bestemmelse i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om en Ølstat og forhøjet Stat af Brændevinsbrænding,

hvorefter Halvdelen af det Beløb, som der ved vil indvindes, skal fordeles mellem Kommunerne. Udvalgets Flertal er enigt i, at med denne Forudsætning bortfalder al Betænelighed ved at paalægge Kommunerne den paagjældende Byrde strax, og at det forrige Forslags Overgangsregler derfor kunne fratages. — Søvrigt mistjender dette Flertal ikke, at de af et Mindretal (Schlegel) anførte Grunde for at lade Tilskudet, naar Midlerne tilveiebringes ved den nye Stat, umiddelbart tilflyde Sygefæskerne, uden at bruge Kommunerne som Mellemled, have ikke liben Bægt. Men man har dog ment, at den i og for sig principrigtige og ønskelige Forbindelse mellem Kommunerne og Sygefæskerne havde saa megen Betydning, at man ikke har villet foreslaa nogen Forandring i, hvad Forslaget paa dette Punkt bestemmer.

Derimod skjønner man ikke rettere, end at det 3die Stykke i § 9 om Fradrag i Kommunetilskudet af visse Ydelser — en Bestemmelse, som vilde falde bort af sig selv, hvis man fulgte Mindretallet Schlegel — under de forandrede Forudsætninger ikke længer har nogen rimelig Grund, og man stiller derfor Forslag om, at denne Bestemmelse udgaar.

Endelig har Flertallet med Hensyn til § 9, 2det Stykke foreslaaet en Fordeling af Tilskudet paa Kommunerne, som bedre end den i Forslaget bestemte svarer til den af Regjeringen accepterede Norm for Tilskudets Beregning, nemlig halvt efter Medlemsbidrag og halvt efter Medlemstal.

Udvalget havde i Fjor foreslaaet Optagelsen af en ny Paragraf efter Forslagets § 9 angaaende Sygefæskernes Ret til nedjat Betaling paa Hospitalet for deres Medlemmer. Det nu foreliggende Forslag har ikke optaget denne Paragraf. Udvalget kan dog ikke fratage den Overbevisning, at der er god Grund til at optage en hertil sigtende Regel. For Kjøbstadkommunernes Vedkommende synes i hvert Fald mulige Betæneligheder at maatte bortfalde, naar man gaar